

○ I snart et helt år har forfatter og journalist på Herning Folkeblad, Søren Poder, haft orlov fra jobbet for at skrive sin seneste - endnu ubetitlede - roman. Det har kun taget ham et halvt år, fordi han ikke samtidig skulle gå på arbejde. Han kunne virkelig mærke, at det rykkede noget, fortæller han. Det er dog ikke den bog, der udkommer 4. september. Det er bogen »På røven gennem natten«, som han blev færdig med at skrive i 2019, og som har været flere år undervejs. For den blev skrevet sideløbende med jobbet på avisen. FOTO: FLEMMING HANSEN

- Fedt at være fuldtidsforfatter

Journalist og forfatter Søren Poders nye bog

»På røven gennem natten« udkommer 4. september.

Den foregår i Herning og Silkeborg og er en rigtig tjubang-bog

AF MARIANNE R. ESKILDSEN
redaktion@midtjyllandsavis.dk

1. december 2019 tog Søren Poder et års orlov fra sit job som journalist på Herning Folkeblad for at få tid til at skrive en bog.

Det har han også gjort, men det er ikke den bog, der udkom på Forlaget Brændpunkt i går 4. september. Det er ungdomsromanen »På rø-

ven gennem natten«, som han blev færdig med i 2019, og som han har skrevet sideløbende med jobbet.

Orlovsperioden har han brugt på at skrive en ny bog - en voksenroman som er hans tredje bog.

Den har endnu ingen titel, og Søren Poder vil heller ikke afsløre handlingen, for nu skal han først til at igennem den proces, det er at finpudse og gøre bogen klar til udgivelse.

Men hensigten med at tage orlov har bevist sit værd. Voksenromanen er skrevet i løbet af knap et halvt års tid, mens »På røven gennem natten« har været flere år undervejs.

Det er en krævende opgave at skrive en bog, når man har fuldtidsarbejde ved siden af.

Det er dog ikke noget, der afskrækker Søren Poder. Han har masser af ideer til nye bøger, han vil skrive. Søren Poders første bog, »Sidste skoledag«, udkom i 2015. Den er baseret

på virkelighedens skoleskyderier rundt om i verden. Det tog ham tre år at skrive den, og den lå et sted midt imellem ungdomsroman og voksenroman. »På røven gennem natten« er en gedigen ungdomsroman og »en bog med tjubang i«, som forfatteren selv udtrykker det.

To unge gutter

Kort fortalt handler den om to unge gutter, der roder sig ud i problemer med banden Black Brotherhood, politiet og flere andre, da de siger ja til at tjene nogle lette penge ved at bære en pose fra A til B og mister den undervejs. De opsøger den enes oldefar, som var modstandsmand under krigen, for at få hjælp, men det viser sig, at det måske ikke er så god en idé alligevel ...

Historien udspiller sig i Herning og Silkeborg, hvilket, ifølge Søren Poder, er helt naturligt, for det er jo i Herning, han bor.

- Herning om sommeren er ikke der, hvor der sker allermest, og jeg kan sagtens identificere mig med de to drenge, der tuller rundt og er på vej i hver sin retning i livet. De er ikke kriminelle, men det er nemt at bære en Netto-pose hen til en lejlighed og sige til sig selv, at der bare er et par mobiltelefoner i.

»På røven gennem natten« trækker tråde til Anden Verdenskrig og nazismen i Midtjylland.

Søren Poder har researchet en del og læst op på historien om besættelsen og tiden derefter, blandt andet om varulvebevægelsen, der bestod af nazister, som blev udstyret med penge og våben for at gå under jorden efter befrielsen.

- En del af historien er baseret på noget, der er realistisk og sandt, og det er spændende stof, siger Søren Poder.

- Men det er en tjubang bog, og man skal ikke sættes ud af handlingen, fordi man plud-

selig skal have to siders historieundervisning midt i det hele. Men jeg kan godt lide, at en del virkelig fandt sted. Det bruger jeg til at skrive noget, der passer mig, siger han.

Stemningen i »På røven ...« er mindre dystre end i »Sidste skoledag«, men temaet er alvorligt nok:

- Når man træffer valg her i livet, må man tage de konsekvenser, det fører med sig, siger Søren Poder.

Orlov giver flow

Eftersom Søren Poders nyeste, endnu ubetitlede bog er en voksenroman, kan man ikke just tale om en rød tråd i hans forfatterskab.

- Jeg har jo ikke i mit forfatterskab ..., siger han og ler, som om han bliver forlegen over at kalde sig selv forfatter.

- ... ikke fundet en ramme, jeg skriver inden for. Jeg skriver det, jeg synes er sjovt, og jeg går ikke og tænker, at nu skal jeg skrive det ene eller det andet. Så på den måde er det også en stor udfordring at bevæge sig forskellige steder hen. Men det har været fedt at prøve at være fuld tid på processen. Det har været nemmere at få flow i historien og huske de små detaljer, fordi jeg er i historien, siger han.

- Det er fedt, når historien begynder at leve af sig selv, og fantasien kværner, fordi du kan blive i den der ongoing proces, og jeg kan længes efter at komme til at beskrive en bestemt scene, fordi jeg har det sjovt med det, siger han.

Grænser for kreativiteten

Når Søren Poder derimod har lavet journalistik en hel dag, kan det være svært at holde fantasien på sporet, når han kommer hjem. Ofte blev det også kun til en times skrivetid på bogen hver aften.

- Glæden ved at skrive forsvinder lidt, når det går for langsomt, så er der ikke helt den der fremdrift, siger han.

Det er dog ikke fordi, han har skrevet i døgn-drift i orlovsperioden.

- I starten tænkte jeg: Nu har jeg orlov, så den tid, jeg plejer at være på arbejde, bruger jeg på at skrive. Men det er svært, også fordi skriveprocessen er én ting, men så er der researchdelen, plotdelen, gennemlæsning, korrektur, meget forskellige ting, og der er også en grænse for, hvor længe du kan sidde og være kreativ. Det kan godt være udmattende at sidde otte timer hver dag og finde på, siger han.

Tager kritik alvorligt

Som ny og forholdsvis ukendt forfatter har man sjældent en aftale med et forlag på forhånd, og dermed heller ingen professionel sparringspartner, som kan læse manuskriptet igennem og komme med gode råd. Søren Poder har haft et par venner til at læse manuskriptet til »På røven ...« og komme med input, og via Dansk Forfatterforening kan man søge om at få en garvet forfatter til at læse manuskriptet igennem.

- Så helt på egen hånd behøver man ikke være. Der har været flere øjne på, som er kommet med input og forslag, og dem tager jeg alvorligt. Bogen har ændret sig en del fra første til sidste udkast. Personer er blevet anderledes, og en del af plottet er blevet ændret, siger forfatteren.

- Man skal ikke være overfølsom over for

kritik. Man skal kun være taknemmelig for alle input, også dem man ikke nødvendigvis bruger.

Når bogen så er blevet antaget af et forlag, er det forlagets tur til at komme med input og se på, om der er afsnit, der skal strammes op og skrives om. Søren Poder fik for eksempel at vide, at han brugte temmelig mange kolon'er, fortæller han og ler.

Kludetæppe af indtægter

»Sidste skoledag« solgte ganske pænt af en debutroman at være.

- De sidste bøger på lager fik jeg lov at købe. Jeg tror, jeg har 35-40 stykker ud af et oplag på 600, siger Søren Poder.

Det er dog ikke noget, han kan leve af - end-sige tage orlov for i et helt år.

- Nej, he, he.

- Det er nok de færreste, der kan leve af royalties eller bibliotekspenge. Jeg tror, mange forfattere har et kludetæppe af indtægter. Jeg søger også legater, og jeg tilbyder undervisning og foredrag, siger han.

Men selv om pengene er små, drømmer han alligevel om at blive fuldtidsforfatter.

- Selvfølgelig gør jeg det. Det ville være totalt mærkeligt, om jeg skulle sige andet, siger han.

Tilbage til journalistikken

I første omgang vender Søren Poder tilbage til journalistikken på Herning Folkeblad 1. december.

- I journalistik ligger det mere lige for, hvad du skal gøre, og der er man ikke så ofte i tvivl. Man har en nogenlunde fast værktøjskasse, når man arbejder med nyheder, portrætter, reportager Det er også tilfredsstillende - og så har jeg jo gode kolleger på Herning Folkeblad, siger han som yderligere et plus.

- Men jeg har flere historier, som venter på at blive skrevet. Heldigvis for det. Det er jo noget, jeg brænder for.

: blå bog

SØREN PODER

45 år.

Født og opvokset i Fjellerup på Djursland.

Har boet og arbejdet i Herning siden 2013.

Uddannet journalist fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i 2005 samt cand.mag. i journalistik og kommunikation fra Aarhus Universitet i 2012.

Søren Poders første roman »Sidste skoledag« udkom i 2015 på Turbine Forlaget samt som lydbog i 2016 hos Lindhardt & Ringhof.

Hans bog »På røven gennem natten« udkommer på Forlaget Brændpunkt 4. september.

Bogen præsenteres ved en reception i Antikvariat Obscurum i Herning, fredag eftermiddag 11. september.

ANMELDELSE:

Bedstefar med slag i

AF PREBEN RASMUSSEN
redaktion@m-jylland.dk

»Det var Victor, der havde spurgt, om han ville være med til en tjans. De skulle bare hente en pose for Black Brotherhood og aflevere den ude i Holmparken, Victor havde prøvet det før, og de havde ovenikøbet fået et kodeord. Men Lukas fortrød allerede, at han havde sagt ja«.

Citatet fra bogen viser tydeligt, at forfatteren lever op til den leksikale definition af ungdomsroman: En roman, der primært henvender sig til unge mennesker, og som omhandler emner og problemstillinger, denne målgruppe finder spændende og relevante.

Victor og Lukas går i 10. klasse og kender naturligvis til narkohandel og bander, der kæmper om markedet, så en farlig tjans for araberer henne i pizzeriaet kunne godt sætte lidt kolorit på en lang sommerferie.

Det kommer den sandelig også til, da de mister den lille pakke, de har fået strenge ordrer til aflevere med det samme. Straks får de Black Brotherhood på nakken, og da samtidig Lukas' pakistanske kæreste Amira stikker af hjemmefra og melder sin ankomst, bliver situationen sprængfarlig. Men så op søger de Lukas' 90-årige morfar.

Forlaget skriver, at romanen henvender sig til de 12 til 16-årige, men undertegnede må være gået i barndom, for jeg var under læsningen ind imellem stærkt begejstret, især på grund af den skrupskøre morfar (hører selv til kategorien). Hans reaktion, da Victors mobil ringer med en Rasmus Seebach sang, er vidunderlig upædagogisk:

»Hvad nu? råbte morfaren. Stop den hæslige støj!« Her er der ingen leflen for den gruppekanoniserede dårlige smag. Søren Poder bruger kontrasten og ikke mindst humoren til at afvæbne tilløb til løftede pegefingre, og alligevel lykkes det via morfaren at plante et ord som »konsekvens« hos de unge mennesker.

På et tidspunkt udøser han ligefrem eksistentielle overvejelser: »Ingen kender dagen, knægt!« »Velkommen til de voksnes verden. Her skal du selv bære konsekvenserne af dine valg- eller dø af dem for den sags skyld«.

Nok er underholdningsværdien stor, men flere af tidens vigtige temaer sættes til debat; hvordan skal

det for eksempel gå med det kulturelle sammenstød, som Lukas' og Amiras forelskelse forårsager?

Skulle jeg kritisere et par ting i romanen, må det være karakteren Victor, der med sin overfriske facon »skurrer« lidt, og så de lidt for gennemsigtige hints om morfaren's fatale sygdom. Det er imidlertid småting.

Humoren, der blandt andet går på de generationsrelaterede sprogforviklinger, og som af og til bliver filmisk og grotesk, er suverænt bogens stærkeste virkemiddel. Ikke mindst dens alvorlige bibetydninger som i scenen, hvor politiet kaldes ud til en psykisk syg mand, »som skældte ud på stikkontakterne i sin lejlighed«.

Anbefales også til enhver morfar, der har glemt værdien af et godt grin.

Søren Poder: »På røven gennem natten«. Ungdomsroman. 173 s., 199,00 kroner (Brændpunkt). Er netop udkommet.

